

Saat Siyah

– Orhun Basat · 18 Ekim 2024

..... “ Ağız dolusu fırlatılmış sözcüklerdenKulağımıza çarpanlarla besleniyoruz.. “.....
Denize akıyor yorgun sözcüklerCümle cümle yeniden yazılmalı kovulduğumuz hayatBen toza bulanmış
sesimle susuyorumAz ötedeki saatte, bir sonraki saatteHiçbir şey söylememek için
konuşuyorumKülümsü bir yağmur yağıyor saat maviKabuk kabuk karanlıkÇıplak bir dala konuyorum ay
ışığındaKupkuru kumlara bulanmış bir gagaUsulca uykuma vurduğundaMercan bir
kolyenin kırmızısınıkatıyorum çok eski bir günbatımınaBir iskeletin üzerine geçirilmiş bu tene“ geçmişim
“deyip – üstelik küfredip –Korkularımı eşit dağıtıp ışığa ve karanlığaTozları süpüren gölgeme sarılıp
gidiyorumKulağımı dayayıp dinlemekle yetiniyorum hayatıTeker teker çevirip cesetleri çocukluğunu
arayanSİZ.. bu kentin öldürülmüş kadınlarıÇizgi çizgi harf harf dağılan bir imge gibiSizin yüzünüzde
akıyor benim gözyaşımO kadar yakınız kiYorgun eskimiş sesimizdeÇok eski bir acıKendi dilini arıyor
sanki..Saat siyah ....